

Sen Tadında

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 12 Mayıs 2017

Zorba akşamlardan medet umduğumun istihbaratı bir de kefeni hazır ettiğim o mayıs gecesi.

Zifirden doğan nifak; zehirden ölen şafak hazan hepten ölü yanım ve zimmetli olduğum sevdalarda serpilmişliğimden medet uman yangınlarda körelmişliğim yine durmaksızın yine sancılı yine safi tutuşmuş tutanak bildiğim sayısız şiir.

Ant ettiğim özürlü şiirlerime özür borçluyum adını her andığımda aşkın, her kanıksadığımda hüzün balyalarını.

Zambaklarda dokunaklı bir sure; zanlarda nice yergi ve yanılığın bir de müteessir olmam gerekse de garip bir huzur duyup yeniden sarıldığım umudun bakir çağrısı.

Bir nemde bir de sende dercesine.

Bir serde serilip bir de sırlarımı tokuşturduğum sen yanım...

Akla zarar hibe ettiğim onca duygu; akla zarar tutanaklara geçmiş suçlarım; akla zarar isimsizliğim oysaki gülmeye mecbur bırakıldığım her gün doğumunda sen fısıldarken adımları ve elimde kanlı bir gül kırmızıdan boca yaşlarım, alı al moru mor isyanlarım hele ki sınırları ihlal edilmiş şiirlerde dertop olmuşluğum.

Nidalar ektiğim, hüzünler biçtiğim, safi duyguya tekabül eden sefil benliğim.

Mantık ötesi bir elem.

Metazori bir yakınma belki de.

Ve muğlâk bir gölgeyim nazarında onca sükutu niyaz edip sadece kederin çılgınlıklarında hemhal olduğum.

Tüm cümleler yarım; aklım gidip-gelmeler konduyor madem bitimsiz günün bitimsiz hüznüne bir de kerevete çıkan hayallerimi yeniden güncellesem de kundaklanan benliğimi hidayete erdirsem ölümlü bir zikri ölümsüz bir aşkla eşleştirdiğim...

Kaygılarımı gömsem de derine baş veren yeni ve sübyan korkularım her gecede açan gecesefasını teğet geçtiğimin yanılığın bir de ihbar edildiğim sükûtun defolu tek tanığı iken evren ve müridi nice karartı.

Kundaklanan iç çekişlerimde; zorlama bir tebessüm iken elimdeki kamera ile içimin selfie'sini çekmekten geri duramadığım.

Geniş açılı geçişler benimki ve dar açılarını üçgen boyutsuzluğumda en derin mercek yine tutumlu bir aşk mahkûmu iken sevmelere denk düşen sayısız masal ve her nasılsa sırra kadem basan mutluluk üstelik deli fışek gönüllerden aktıkça coşan coştukça yansıyan ve yansımaların bile kırıldığı.

Zannımca demektense seyrinde olmak böylesine bir yolculuğun hicvi iken görkemli yalnızlığım hele ki adını konduramadığım o masala da toz konduramazken en yüklü boykotum iken zamandan ve mekândan kopuk bir de serptikçe dünü an'a bir de özledikçe yarınları senli cümleler kurmaktan kendimi alamazken yine de kandırıkçı bir hegemonya benimki üstelik küt kesilmiş saçaklara tünemiş bir kuş ürkekliğinde gözümden de gönlümden de sakındığım o gizi en mahrem şiiire hediye etmişken yine sen tadında.